

Evangelí del Diumenge de Rams (C)

Evangelí i comentari del Diumenge de Rams. “Portaren el pollí a Jesús, li tiraren al damunt els seus mantells i van fer-hi pujar Jesús”. Per presentar-se com a rei davant el poble que l’aclama, Crist es fixa en un pollí. Qui rep Jesús amb humilitat i senzillesa, després el porta a tot arreu.

Evangelí (Lc 19, 28-40)

Un cop Jesús hagué dit tot això, continuà fent camí davant d'ells pujant cap a Jerusalem. Quan es va acostar a Betfagé i Betània, prop de la muntanya anomenada de les Oliveres, Jesús va enviar dos dels deixebles amb aquest encàrrec:

—Aneu al poble d'aquí al davant. Quan hi entrareu, trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. I si algú us preguntava per què el deslligueu, responeu: “El Senyor l’ha de menester.”

Els enviats se n’hi anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els seus amos els digueren:

—Per què el deslligueu?

Ells respongueren:

—El Senyor l’ha de menester.

Llavors portaren el pollí a Jesús, li tiraren al damunt els seus mantells i van fer-hi pujar Jesús. Mentre ell avançava, molts estenien els seus mantells pel camí. Quan ja s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels deixebles, plens d'alegria, començaren a lloar Déu amb grans crits per tots els miracles que havien vist, i deien:

—Beneït el rei, el qui ve en nom del Senyor! Pau en el cel i glòria en les altures!

Alguns dels fariseus que es trobaven entre la multitud li digueren:

—Mestre, renya els teus deixebles.

Ell respongué:

—Us ho asseguro: si aquests callen, cridaran les pedres.

Comentari

El dia d'avui és considerat per la litúrgia el “Diumenge de Rams en la Passió del Senyor”, perquè commemora l'entrada de Crist a Jerusalem per a consumir el Misteri Pasqual. Per això, des de fa molt de temps, en aquest dia a la Missa es llegeixen dos evangelis. Como explica el Papa Francesc, “aquesta celebració té com un doble gust, dolç i amarg, perquè és alegre i dolorosa en celebrar-se l'entrada del Senyor a Jerusalem, aclamat pels deixebles com a rei, alhora que es proclama solemnement el relat de l'Evangelí sobre la Passió. Per això el nostre cor sent aquest dolorós contrast i experimenta en certa manera allò que Jesús va sentir dins el seu cor aquell dia, el dia en el qual es va alegrar amb els seus amics i va plorar sobre Jerusalem”^[1].

Benet XVI indica que el passatge de l'entrada triomfal “està carregat de referències misterioses”^[2]. De la versió de Lluc pararem atenció en alguna d'aquestes referències. D'una banda, Jesús baixa la muntanya de les Oliveres des de Betfagé i Betània, per on s'esperava l'entrada del Messies. Amb les seves precises instruccions sobre el ruc, Jesús utilitza el dret dels reis a demanar una muntura per a ús personal. David feu muntar el seu fill Salomó sobre la seva pròpia mula per ser portat a ser ungit com a rei (1Re 1,33). El petit ruc estava lligat, com va anunciar Jacob que faria Judà amb el seu (Gn 49, 11).

D'altra banda, la gent encatifava amb els mantells el pas de Jesús, com feien els habitants de Jerusalem antigament en honor dels reis

(2Re 9,13). I la multitud, plena de joia, va començar a cantar per a

Jesús una versió del Salm 118:

“Beneït el rei, el qui ve en nom del Senyor!” I també deien: “pau al cel i glòria en les altures!”, paraules que ens recorden el cant dels àngels, quan Jesús va néixer a Betlem (cfr. *Lc 2,14*), en la ciutat del rei David i del Messies.

El rerefons messiànic d'allò que estava passant no va escapar a l'observació dels fariseus, els quals van demanar escandalitzats que Jesús reprengués els deixebles. Però el Mestre els assenyala la duresa del seu cor. Eren tan clares els senyals del Messies que fins i tot les pedres cridarien en el seu honor si ells aconseguissin callar els deixebles. I de fet, com explica un Pare de l'Església, “una vegada crucificat el Senyor, ja que van callar els seus coneguts pel temor que tenien, les pedres i les roques el van lloar, perquè, quan va expirar, la terra

tremolà, les roques s'esberlaren i els sepulcres s'obriren”^[3]

“Així com aleshores el Senyor va entrar a la Ciutat Santa a lloms de l'ase –diu Benet XVI–, així també l'Església el veia arribar sempre novament sota la humil aparença del pa i el vi”^[4]

. Per això, l'escena del Diumenge de Rams es repeteix en certa manera en la nostra pròpia vida. Jesús s'acosta a la ciutat de la nostra ànima a lloms del que és humil: en la sobrietat dels sagraments; o en les suaus insinuacions, com les que sant Josepmaria assenyalava en la seva homilia sobre aquesta festa: “viu amb puntualitat el compliment del deure; somriu a qui ho necessiti mal que tinguis l'ànima adolorida; dedica, sense regatejar, el temps que calgui a l'oració; ves a ajudar el qui et cerca; practica la justícia, tot engrandint-la amb la gràcia de la caritat”^[5]

.

En aquest episodi també podem contemplar amb sant Josepmaria la figura del ruc: “D’animals més bonics, més hàbils i més cruels, n’hi ha centenars. Però Crist es fixà en ell, per presentar-se com a rei davant el poble que l’aclamava. I és que Jesús no vol saber res amb l’astúcia calculadora, amb la crueltat de cors freds, amb la formosor vistosa però buida. Nostre Senyor estima l’alegria d’un cor jovenívol, el pas senzill, la veu sense falset, els ulls nets, l’oïda atenta a la seva paraula afectuosa. És així com regna en l’ànima”^[6]. Qui rep Jesús amb humilitat i senzillesa, després ho porta a tot arreu.

^[1] Papa Francesc, *Homilia*, Diumenge de Rams 2017.

^[2] Benet XVI, *Jesús de Nazaret. Desde la Entrada en Jerusalén hasta la*

Resurrección, Ediciones Encuentro, Madrid 2011, p. 13.

[3] Beda, *Catena Aurea*.

[4] Benet XVI, *Jesús de Nazaret. Desde la Entrada en Jerusalén hasta la Resurrección*, Ediciones Encuentro, Madrid 2011, p. 21.

[5] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 77.

[6] Ibídem, n. 181.

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-rams-c/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-rams-c/) (07/08/2025)